

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۶ مرداد ۸۸

خطبه‌ی ولادت حضرت مهدی (عج)

حمد و سپاس پروردگار یکتا و بزرگ و صاحب جلال و جبروت و کرسی بلند و دریای خروشان و سایه‌ی آفتاب را سزاست که به نور جمال تابان و درخشنده‌اش، روشنی گرفت آسمان‌ها و زمین و فرمانروایی دیرینه‌اش ایجاد و اصلاح کرد امور اولین و آخرین را.

سلام و درود خداوند کریم بر خاتمین و افضلین پیامبرانش حضرت محمد (ص) و اهل بیت طاهرین‌اش.

سلام بر زمان و صاحب آن که همواره آنچه پروردگار کریم آفرید او را شناخت و بر فرامین او عمل نمود و هرگز لحظه‌ای بر زمین و آسمان سپری نشد که در آن لحظه به صاحب خود سلام و درودی همراه با اطاعت نفرستاده باشد.

اوست جلوه‌ی حق، آئینه‌ی عدالت، منجی بشر، فرمانروای دولت ظهور، جوهر هستی، آخرین الطاف خداوندی، چشمه‌سار مهربانی و جود و سخا، حضرت مهدی ارواحنا لک الفدا (عج).

نیمه‌ی شعبان مصادف است با میلاد مبارک و منور آن سرور و مولا که امسال مصادف شده است با روز مبارک جمعه. روز جمعه بنام وجود مبارک حضرت مهدی (عج) است. منتظران واقعی آن حضرت امید ظهور ایشان را در روز جمعه دارند و با خواندن ندبه، دل‌تنگی خود را از فراق، نه جدایی به حضور مبارکشان اظهار می‌دارند.

فرصت را غنیمت شمرده در این مورد بیاناتی را به حضور عزیزان ارائه می‌داریم.

مادر هستی و بانوی دو عالم حضرت زهرا (س) در سفارشی به شیعیان فرمودند: برقراری مجلسی که در آن برای برپایی حق و آمدن عدالت الهی تضرع و گریه می‌کنند و اشعاری می‌خوانند و در آن اشعار عدالت را بخوانند مانند طلوع خورشید است در اولین ساعات طلوع که آنچه پروردگار کریم آفرید است دچار یک حالت

مستی از این انوار حقه می‌شود. پس همچنان که طلوع هر روز خورشید حق است آمدن پسر حق است. پس برای آمدن و برپایی عدالت تضرع کنید که تضرع برای حق جاودانه است. ولی باید بدانند آن‌هایی که دور هم جمع شدند و با گریه و تضرع از پروردگار پرچم عدالت را تقاضا می‌کنند، وای بر احوالشان اگر در وجودشان بتی مثل گوساله‌ی سامری داشته و برای نابودی این گوساله که به دست خود ساخته‌اند با تضرع کسی را بخوانند که نابودکننده‌ی کفر است. آنگاه مانند قوم بنی‌اسرائیل چاره‌ای جز کشته شدن و از بین بردن کفر باقی نخواهد ماند.

پس با توجه به بیانات شیوا و زیبایی که گفته شد باید که اول امام عصر خود را بشناسیم یعنی باید بدانیم که منتظر چه کسی با چه خصوصیات و عملکردی هستیم بعد عمل و وجود خود را با آن هم آهنگ و همسو کنیم تا با امام همیار و همراه باشیم. در فرازهای این‌های ندبه کامل متمرکز شده و در خود جستجو کنیم که از کدام یک از آن‌ها دوریم و با کدام یک مطابقت داریم. قبل از اینکه دیر شود در مورد خود و عملکردمان تجدیدنظر کنیم. چون تاریخ منتظران زیادی را به یاد دارد که بعد از سر آمدن انتظار چون منجی آن‌ها مطابق خواسته‌ها و باورهای غلط آن‌ها نبود بر علیه او اقدام و خود را نابود کردند.

مثل منتظران حضرت عیسی (ع) که پس از به دنیا آمدن ایشان با وجود دیدن معجزات فراوان چون عیسی (ع) مطابق میل آن‌ها نبود پس از آزارهای فراوان تصمیم گرفتند ایشان را به صلیب بکشند، یا منتظران یهود اطراف مدینه که برای این که اولین کسانی باشند که پیامبر آخرالزمان را می‌بینند از وطن خود به بیابان‌های حجاز کوچ کردند ولی همان‌ها بیشترین دشمنی را در حق پیامبر اسلام (ص) نمودند.

پس منتظر ناآگاه از شخصیت والای امام عصر (عج) یعنی تباهی بعد از ظهور.

من به غیبتم و غایب از خود و اویم

اسیر نفسم و هر زمان به یک سویم

منم به پشت ابرهای جهل و نادانی

برای ظهورم ز تو حاضر از همه مدد جویم

پس بیایم امام زمان خود را بشناسیم، آن زمان است که منتظر واقعی خواهیم شد و برای ظهورش لحظه شماری می‌کنیم که به فرموده‌ی حضرت زهرا (س): لحظه‌ی ظهور آن‌چنان باشکوه است که اگر عقلی می‌توانست تا آن را درک کند جز برای آن لحظه ادامه‌ی حیات نمی‌داد.

اللهم عجل لولیک الفرّج